

Antoaneta IORDACHE

Vrăji bune vrăjite greșit, deocamdată

Teatrul de Păpuși „Puck” din Cluj-Napoca e un teatru cu ambiție. Aici se petrec frumoase întâmplări pentru copiii de limbă română și maghiară, ai orașului. Ultima idee, pe firul bine lustruit, a fost o operă de Maurice Ravel: *L'enfant et les sortilèges / Copilul și vrăjile*. O impecabilă înregistrare (cu voci de primă-mână) a oferit-o, pentru spectacol, teatrului, Centrul Cultural Francez (care susține și alte manifestări ale instituției). Scenografia – care pe scena cu păpuși și marionete înseamnă foarte mult, pentru *poetica* spectacolului – e și ea franțuzească. Are finețe, cu alte cuvinte. Regizoral, montarea e bună. Mănuitorii sunt profesioniști. Dar, în cele din urmă, cu toate calitățile prezente, semnalate mai sus, recunoscutibile în scenă, montarea nu satisface publicul căruia i-a fost consacrată. Se interpun între interpreți și public realități curente, nu îndeajuns... pritocite. Copiii nu știu, la vârsta lor păpușărească, ce este o operă. Teatrul „Puck” s-a gândit – tocmai – să-i familiarizeze cu genul muzical numit operă. Ce nu s-a gândit teatrul este că micii spectatori nu pot fi „aruncați” ca în mare, de pe o stâncă, la premieră... Teatrul, evident, nu s-a gândit că micii lui spectatori au nevoie de explicații referitoare la experiența lor nouă, inedită, care li se propune. Explicații despre operă. Ce este ea, ce vrea ea, cum decurge. Explicații despre personaje, relații, acte, replici. Fiind în temă Ravel – despre Ravel (a cărui originalitate educată de Fauré și Debussy, să fim realiști, n-o „gustă” nici parte dintre maturii cu abonament la Ateneu ca și la Operă). Și uite așa, o idee bună, într-o sală de teatru plină ochi, dă efecte contrare celor visate. Copiii nu înțeleg nimic. Înregistrarea este, desigur, în franceză. Oare, copiii din Franța ar pricepe automat ce e cu opera lui Ravel?... (*De quoi s'agit-il?* Despre ce este vorba?).

În București funcționează, de câțiva ani, „Opera Comică pentru copii”. Cei ce au inițiat-o și o conduc cunosc în detaliu dificultățile contactului cu micul spectator. Ei știu că *a explica este obligatoriu*, dacă vrei să comunici cu audienții de vârstă mică din sală. Altminteri – cu cei mai buni interpreți, cel mai grozav scenograf, cel mai isteț regizor, cu toți „vrăjitorii” la un loc – nu obții mai mult decât un murmur de nedumerire, de la copii...

Teatrul de Păpuși „Puck” din Cluj-Napoca – *L'enfant et les sortilèges / Copilul și vrăjile*. Operă de Maurice Ravel. Libretul de: Colette. Regia: Traian Savinescu. Scenografia: Perrine Lacroix (Franta). Asistent scenografie: Marian Sandu. Cu: Ruxandra Purdea, Dan Constantin, Takács Enikő, Rareș Stoica, Laura Corpodean, Valentin Matei, Lucian Bălan. Data premierei: 29 martie 2003.

Raluca TULBURE

„Romeo și Julieta” la... Târgoviște

Sunt în România orașe care își doresc foarte tare să aibă un teatru, vis greu de îndeplinit în tranziția noastră originală, unde cultura este, după opinia guvernanților, ultimul lucru de care ar avea nevoie românul. La Târgoviște, există o „mână” de „frumoși nebuni” care, cu o imensă iubire de teatru, cu bani, poate nu ușor obținuți, cu mult entuziasm, cu talent, au pus, cu ceva timp în urmă, bazele Teatrului „Tony Bulandra”.